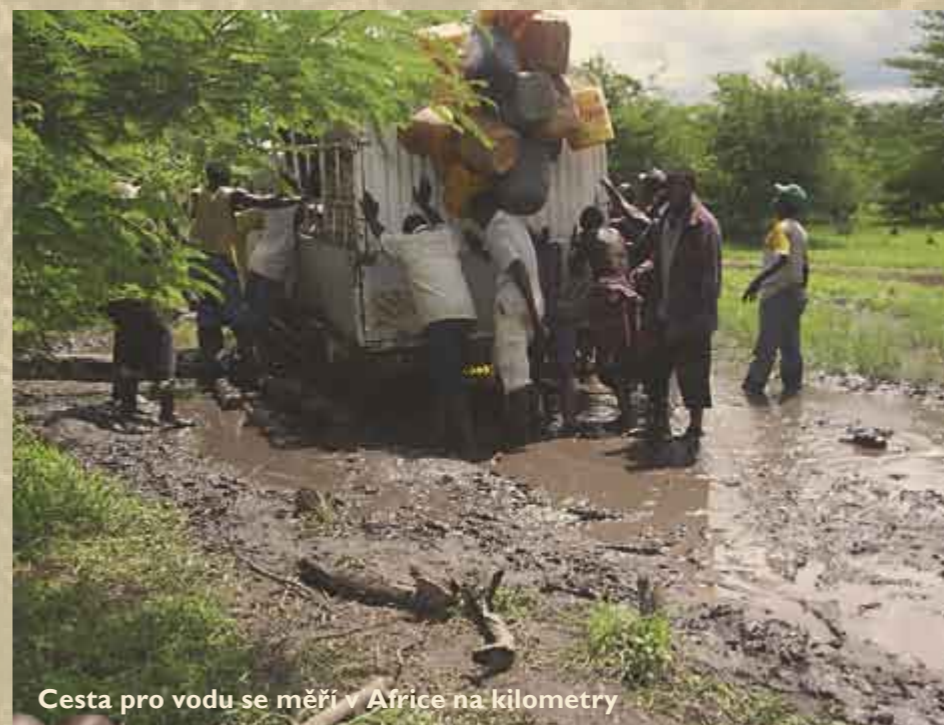

Voda pro Kamsamba

Modrá barva = pitná voda

Cesta pro vodu se měří v Africe na kilometry

Vyrobení česko-svahilského a opačného elektronického slovníku. Převedení učebnic svahilštiny do formátu PDF.

Sběr poštovního skartu a vůbec všeho, co lze nabídnout sběratelům. Případně prodej zrealizovat samostatně a finance poslat na účet MBU. Vždy je však nutné svoji aktivitu s námi předem konzultovat.

Lze adoptovat i sirotky jako skupina, třída, sbor apod. Zaplatí se tak náklady na učení, které stojí na osobu a rok 6 000 Kč. Nicméně pro dítě v základní škole nepotřebujeme více než 2 000 Kč.

Jaké nové projekty ještě připravujete?

Vodovod pro Mkulwe a jeho zdravotní centrum; adopce sirotek – zajištění dvouleté učební doby; vybavení a provoz centra řemesel; sklad pro potraviny uložené v dobách sklizně a vydávaných v období hladu, kdy ceny šplhají nahoru; dieselagregát = motorgenerátor jako zdroj energie pro Centrum řemesel a mnoho dalších, které se rodí na základě potřeb v místě misie a okolí.

Děkujeme za rozhovor

www.agapembu.cz

Čím se zabývá organizace MBU – misijní banka ubožáků a co znamená její název?

Slovo banka je ve významu „depozitář dobrých skutků“, obdobně jako jiné banky, např. potravinová, tkáňová apod. Ubožáci jsou pro nás ti, kteří jsou v pravém slova smyslu pro své strádání a opovržení okolním světem „u Boha“. MBU chce být tedy nástrojem Boží přítomnosti ve světě. Chce se skrzes své členy a svými aktivitami podílet na realizaci Božího plánu, jehož hlavním cílem je záchrana (= spása) trochu sebestředného světa, ve kterém žijeme.

Jak jste se dostali k misijní práci?

V roce 1967 jsme spolu byli členy jedné mezinárodní organizace mladých (bylo nám 19 let) nazvané Comunitá Porte Aperte – Komunita otevřených dveří, která usilovala o větší setkávání a spolupráci mladých lidí. Původní sdružení CPA se časem transformovalo v dobrovolnickou organizaci Centro Mondialitá Sviluppo Reciproco. Centrum Mondialitá bylo místo, odkud jsme měli odpovědně vnímat potřeby celého světa.

Tato CMSR kromě aktivit v Toskánku měla také svůj začínající projekt (tzv. Chikopelo projekt) v Tanzánii.

Během setkání nás projekt velice zaujal a projevíli jsme přání konkrétně v něm pracovat.

Čím se zabývá váš nejrozsáhlejší projekt Voda pro Kamsamba?

Voda pro Kamsamba je největší a také finančně nejnáročnější projekt pomoci domorodcům a jejich rodinám ve Mbozi West. Protékající řeka Momba je během období dešťů silně znečištěna a po několika měsících, kdy deště ustanou, postupně vysychá. Snažíme se tedy hledat zdroje vody a vyvést je na povrch vrty. Ty

pak osazujeme ručním čerpacím mechanismem. Restaurujeme a budujeme staré mělké studny ve spolupráci s vesnicemi a státní správou přírodních zdrojů tzv. Idara ya maji.

V jaké oblasti Kamsamba leží?

Vesnice Kamsamba leží na jihozápadě Tanzánie asi 1000 km od Dar es Salaamu na pobřeží, kam z Evropy přilétají turisté i misionáři.

Kamsamba je součástí správního celku Mbozi a naše aktivity jsou soustředěny na jeho část nazvanou Mbozi West, kam patří 18 vesnic, každá asi s 2000–4000 domorodými obyvateli. Z nejbližšího většího města Mbeya je třeba urazit cestu dlouhou 200 km. Když se nám daří a nepícheme, tak nám cesta trvá 8 hodin. Pro srovnání – v ČR ji za optimálních podmínek urazíme za 1,5 hod.

Jak se hledá správné místo, kde má být studna vyhloubena?

Zjednodušený postup je asi tento: nejprve se modlíme za Boží vedení, protože pouze Bůh jediný ví konkrétně, kde se voda nalézá. Pak se ptáme na zkušenosti domorodců, které zakresluje a ověřujeme. V té souvislosti pátráme po starých jámách a studnách. Sháníme všechny zdroje o složení půdy, ročních srážkách, výskytu zeleně závislé na vodě.

Dále následuje geofyzikální měření. Získaná data se zapisují a počítačově zpracovávají. Pak nastává vyhodnocení poznatků a určení (více méně vždy jen odhad), kde je místo s největší nadějí na vrt obsahující podzemní zdroj vody. Je-li Bůh s námi, pak se vytěžená voda (její vzorky) hodnotí na kvantitu a chemické i bakteriologické složení.

Jaké zařízení se používá k vrtání studen?

Nejjednodušší vrtnou soupravu využitelnou v našich podmínkách lze pořídit za 2,5 – 3 miliony Kč. Na druhé straně existuje také tzv. metoda perkusního (=narázového) hloubení studní do 25 m hloubky, která je velmi jednoduchá. Náklady na zhotovené studně ve vhodných podmínkách jsou pak velmi nízké.

Kolik metrů je nutné vyhloubit a jak se přivádí voda na povrch?

Voda se na povrch přivádí čerpacím mechanismem – pumpou. Čerpací mechanismus se instaluje do hloubky 80 m, stojí asi 70 000 Kč.

Pomáhají při hloubení i domorodci?

Ano a ochotně, ale mají téměř nulové technické znalosti. Leckdy mají sílu jen na lopatu a krumpáč. Číst, počítat nebo pracovat s technickými nástroji nedovedou – většinou nejsou ničemu vyučeni. To je pro MBU v misii velká nevýhoda. Proto také budujeme v misii dílny pro výuku řemesel a k zajištění kompletního servisu studní a rozvoje řemesel.

Kolika lidem studna slouží a kolik vody Afričan denně spotřebuje?

Jedna studna slouží širokému okolí. Jde o stovky lidí. Obvyklý nepřetržitý provoz je od 5. hodiny ranní do 23. hodiny večerní. Zhruba během 15 min lidé načerpají 11 plastických kbelíků o kapacitě 15–20 litrů u každého. Dny a týdny jdou za sebou non-stop.

Spotřeba vody na osobu je většinou minimální. Jde hlavně o pití. Negativní dopad na osobní hygienu je velký. Důsledkem jsou exotické choroby jako je cholera, tyfus, žloutenka, průjmy, kožní nemoci vnitřní i vnější. Lidé dovedou v nouzi pít i vodu z kaluží nebo přímo z řeky. Platí za to nejrůznějšími parazity ve střevech a jiných orgánech.

Jak se misionáři s domorodci do rozumívají, jakým jazykem se zde mluví?

V Tanzánii je asi 130 etnických skupin. Skoro každá má vlastní jazyk. Všichni společně se od dětských let učí svahilštinu. Svahilština – tzv. kiswahili – je jedním ze dvou úředních jazyků. V kiswahili se také vyučuje na základních školách a v učebních oborech. Gymnázia a vysoké školy vyučují v angličtině.

Jací jsou lidé v Kamsambě? Jsou věřící?

Lidé v Kamsambě jsou směsicí několika etnik a povahově jsou naprosto stejní jako běloši. Z pohledu náboženství jsou hlavně křesťané, ale jejich přístup k věcem víry je dost formální, někdy je chápán až magicky. V těchto postojích hodně záleží na stupni přirozené inteligence

a pak na úrovni vzdělání. Statisticky se v Tanzánii dělí zhruba na třetiny křesťané (nejen katolíci), muslimové a animisté věřící v různé dobré a zlé duchy.

Jak je možné pomoci?

Nejprve modlitbou. To je základ.

Pak jsou nejpříznivěji využitelné jakékoliv finance, které měníme za místní měnu – tanzanský šilink.

Dále jakákoliv pomoc ve prospěch aktivit MBU a jejich prezentace veřejnosti: např. pomoc v organizování přednášek a promítání, kam rádi přijedeme. Podobné je i šíření MBU prospektů nejlépe v okruhu křesťanů, škol, farností, kostelů (zde jenom se souhlasem pana faráře či administrátora).

Překládání tematicky zajímavých článků, příspěvků na náš web s misijními tématy – misijní laikát vítáme vřele.

Svahilština

Ač se obecně traduje, že kiswahili je velmi lehký jazyk, není to pravda, má-li se jím dobře mluvit. Svahilština je jazyk dělicí se na třídy. Neexistuje rozlišení rodů a věta se tvoří z kořene slovesa za pomoci předpon a přípon. Slova jsou si velmi podobná a pletou se. Příklad: moja = jedna; mají = voda nebo kufunga = zavřít; kufungua = otevřít.

Jednu takovou záměnu se slovy malai-ka = anděl; malaya = prostitutka nám vyprávěli misionáři. Jeden jejich nový mladý misionář, nově také vzdělaný v kiswahili, měl kázání na téma svátku andělů strážných. Zaměnil slova a šokovaným farníkům vysvětloval, že on sám i jeho kolegové misionáři, a dokonce i pan biskup mají svoji malayu namísto malaiky...

